

Vespatur i Rom!

Idag har jag bokat in en vespatur i underbara Rom. Jag har stämt träff med Giovanni Nerone på *Piazza Popolo*. Giovanni äger tillsammans med sin fru Annie, Scooteroma. De arrangerar skräddarsydda vespaturer i Rom.

Full av förväntan tar jag mig ner för trapporna på *Spagna* och ner till *Via del Corso*, mitt önskmål för dagen är bara *tutto Roma*. Restaurangen som vi ska träffas på ligger precis vid änden av gatan där piazzan tar vid. Redan på håll spanar jag in en kille med mc-hjälm. Han har sett mig med, så vi möts halvvägs och kindpussas på italienskt manér. Han visar mig till en röd vespa och tar fram en hjälm till mig från förvaringsfacket. – Har du åkt scooter förr? frågar han. Jag berättar om min turkosa Java som jag fick i 16-årspresent och att maken min kör mc; och att jag brukar åka med ibland

och sitta på bönpallen. Detta skulle jag inte ha avslöjat för det kommer att visa sig att Giovanni är en äkta romersk vespaförare som alltid ska stå först vid trafikljusen.

Vi hoppar upp på vespan och med ena handen om kameran som hänger runt min hals och den andra som håller fast i vespan startar vi turen längs Roms trånga gator. Giovanni berättar historier om svunna tider och stannar till vid några byggnader för att berätta mer. Rom är en stad som fascinerar mig. Överallt överraskas man av pittoreska gator med antika hus och piazzor. Vi kör längs en kullerstengsgata och strax tornar *Colosseo* upp sig framför oss. Vi parkerar och går fram till muren för att få en bättre vy. Biljettkön är redan lång av turister som vill in och ta del av dess glansdagar då gladiatorer slogs på denna jättelika arena. Giovanni berättar att det som man är mest rädd för, är att Colosseum en vacker dag ska rasa; man tror att turisterna skulle svika staden då. Det går inte att sticka under stol med att det är det mest besökta monument i hela Rom. I solglansen tar jag ett porträtt av detta ärevördiga minnesmärke. Vi fortsätter vår färd längs *Via dei Fori Imperiali* som Mussolini lät anlägga inför Hitlers stadsbesök. Vem vet vilka antika skatter som döljs under denna väg? Utgrävningarna trollbinder mig varje gång jag passerar denna plats. Vilka storslagna byggnader dessa romare uppförde. Tänk att fragment från dessa tider finns så välbevarade just här. Jag har sett romerska efterlämningar i andra delar av Italien och det är synd och skam att man inte lägger ner lika mycket resurser på dessa som i Rom.

Vi tar ett varv runt cirkulationsplatsen vid *Vittorio Emanuele* även kallad bröllops-tårtan. Eftersom det är lördag så är inte gatorna lika hårt trafikerade som under en vardag. Härifrån åker vi vidare till *Circo Massimo* där vi parkerar och sätter oss på en bänk. *Circus Maximus* var en gigantisk

TEXT OCH FOTO SUSANNA BJÖRNINGER



”I solglansen tar jag ett porträtt av detta ärevördiga minnesmärke”

Colosseum i morgonsolen.

arena där det bland annat arrangerades kapplöpningar. Det var fyra lag som tävlade mot varandra; blå, gröna, vita och röda. Man körde sju varv motsols. Alla tricks och knep var tillåtna. Idag kan vi se föga spår av denna magnifika scen, romarna själva brukar använda området som park där de joggar, promenerar och har picknick. Stora delar av *Circus Maximus* har man använt till att restaurera till exempel Colosseum.

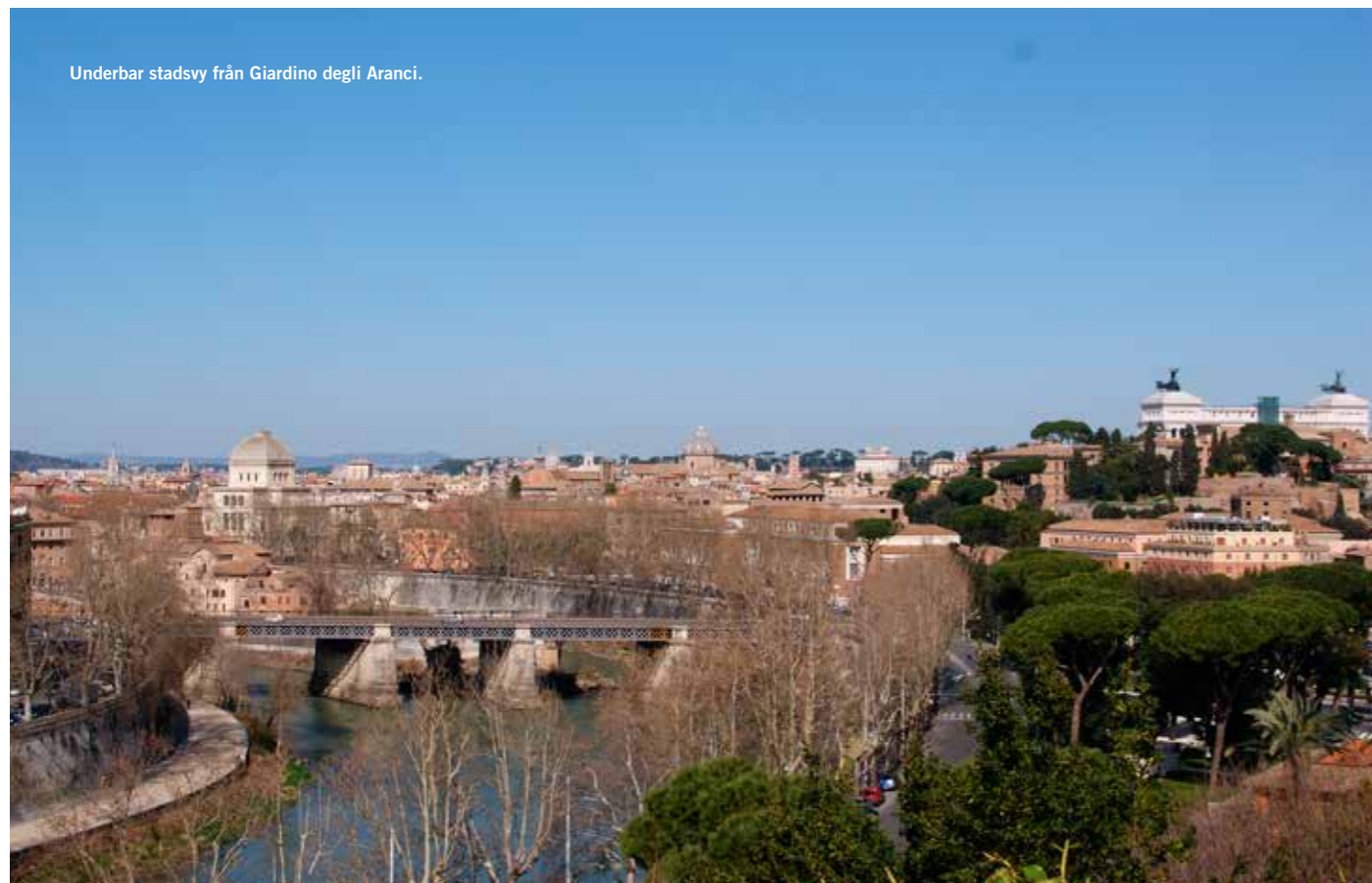
Vi åker vidare på vår tur och Giovanni berättar om Roms historia, han är mycket duktig på det. Han styr in på den gamla romerska vägen *Via Appia Antica*, som var en viktig länk från Rom till Sicilien och Brindisi i södra Italien. Under denna väg döljer sig Roms katakomber, men idag tar vi oss vidare på den röda vespan. Vinden och solen smeker mitt ansikte när Giovanni med van hand kör oss till nästa stopp. Han hittar överallt i den eviga staden. Han har vuxit upp här och har turen att, tillsammans med sin fru, kunna jobba med något som han brinner för. Han berättar att de ➤



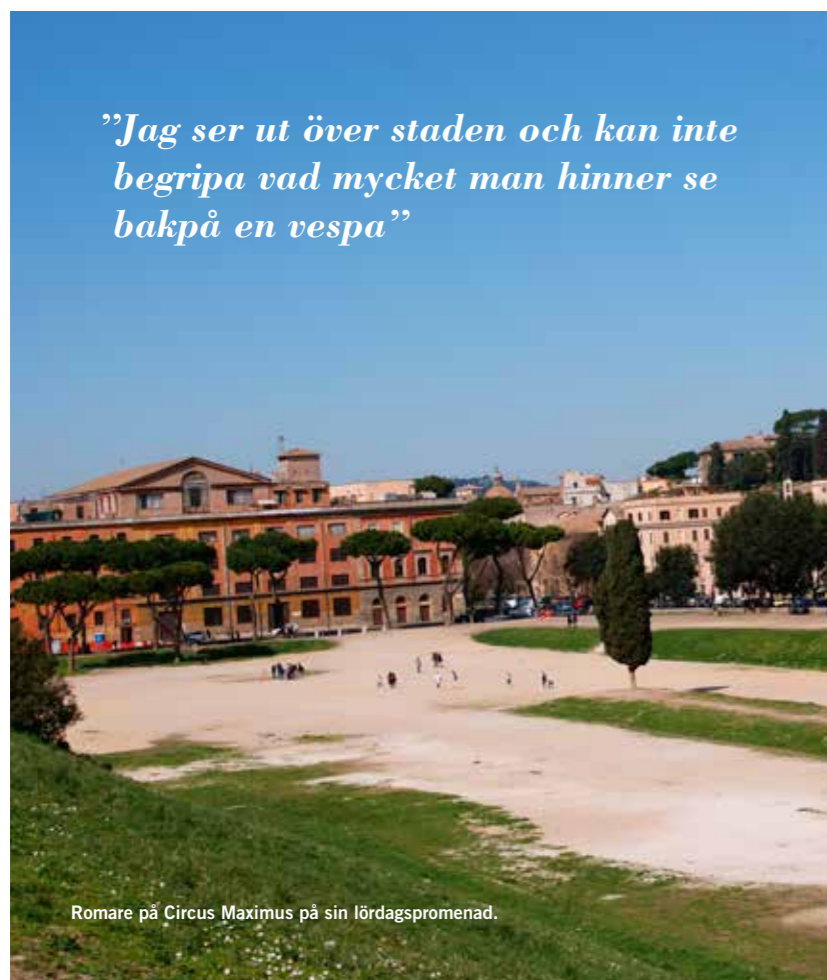
Vittorio Emanuele även kallad bröllopstårtan.



Att ta sig fram på Vespa i Rom är en underbar upplevelse!



Underbar stadsvy från Giardino degli Aranci.



Romare på Circus Maximus på sin lördagspromenad.

”Jag ser ut över staden och kan inte begripa vad mycket man hinner se bakpå en vespa”



Nyckelhålet med det överraskande motivet.



Judiska kvarteret.



träffades när han jobbade på ett femstjärnigt hotell och Annie var i Rom som turist och så föll de för varandra. Vilken kliché skrattar vi båda. Vi bestämmer unisont att det är dags för *un caffè*, så vi stannar till i Testaccio som är det gamla arbetarområdet i Rom. Kaffet intar vi på stående fot och strax sitter vi upp på vespan igen. Ingen tid får gå till spillo.

Aventino blir målet för nästa stopp. Här finner man den berömda apelsinträdgården, *Giardino degli Aranci*, som även har en magnifik utsiktsplats. Härifrån får du en underbar siluett av Rom. Det är även här på *Piazza Cavalieri di Malta* som du finner det mytomspunna nyckelhålet till trädgården, men vad som döljer sig bakom måste du själv ta reda på!

Solen skiner och värmer mitt bleka ansikte. Jag skulle kunna stanna här uppe resten av dagen och sitta på en bar och sippa på ett glas vin, för det är verkligen mysigt här. Området inger en lantlig känsla trots att vi fortfarande befinner oss i centrala Rom.

Vi åker längs floden Tibern och strax kör vi jämsides med sjukhuset som ligger på en ö i floden. Placeringen av sjukhuset var mycket praktisk då man där kunde isolera de sjuka. Vi åker nu vidare in i de judiska kvarteren och Giovanni berättar med låg röst de hemiska historier som utspelade sig

på dessa gator. Med synagogan i ryggen åker vi nu över Tibern ner till *Trastevere*, till den plats där Giovanni växte upp. Vi åker förbi en piazza där lokalbefolkningen just håller på att avsluta dagens marknad. Det var här på piazzan som jag brukade sparka boll, berättar Giovanni. *Trastevere* är en mycket fin och genuin stadsdel som rymmer mycket trevliga restauranger och barer.

Nu börjar vi närma oss slutet på denna tur. Giovanni vill avsluta med att ta upp mig till en fantastisk utsiktsplats, *Gianicolo*. Vi åker på en kringelkrokig väg och jag får hålla fast i vespan så att jag inte ska ramla av. Vi passerar en staty till minnet av Garibaldi och det stora slaget som ägde rum här. Det är en magnifik stadsbild som bjuds häruppe, dock blåser det lite och solen har gått i moln. Vi försöker sammanfatta turen som Giovanni tagit mig med på. Jag ser ut över staden och kan inte begripa vad mycket man hinner se bakpå en vespa. Giovanni pekar ut över Rom samtidigt som han visar på min karta var vi har åkt och vad vi har sett. Han ringar in Phanteon och Piazza Navona och skriver ned namnen på två glassbarer som jag inte får missa när jag ska gå dit lite senare på eftermiddagen. Plötsligt stannar han upp och pekar ut mot vänster över min axel, har du varit ute vid St Peterskyrkan? frågar han. Nej, svarar jag. Då avslutar vi denna tur med att åka ut

dit innan jag släpper av dig vid ditt hotell. Låter det som en bra plan? frågar han med ett stort leende. Jag kan inget annat än att svara, *grazie mille*. ✱

Information

Giovanni och Annie Ojile Nerone utför Vespaturer i Rom som är skraddarsyddna varje gång. Det finns många olika alternativ som t.ex. kan du åka på gamla retrovespor. Har du ett önskemål så försöker de alltid göra sitt bästa för att uppfylla dem.



Mer information hittar du på www.scooteroma.com och www.romeandtuscanytours.com